Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourî de anunciurî:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. sëu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorî.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șese lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. sëu 15 banî. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 115. Brașov, Joi, 25 Mai (6 Iunie) 1895.

Ce së facem?*)

II.

Brașov, 24 Mai v. 1895

Am dis, că dela un proces de purificare, care së ne facă posibil a scóte neghina din hotarul nostru, atêrnă succesul unei concentrărî puternice în sînul partidului, atêrnă buna nóstră conducere și unitatea acțiunei nóstre.

Cum și de unde së începem acéstă purificare?

Negreșit, că mai întâiu vom avé së socotim cu figurile, carî sunt pe plan, și vom avé së chibzuim întru cât lucrarea lor este orî nu priinciósă consolidării nóstre interióre și, prin urmare, întru cât se ivesce necesitatea ca în urmărirea acestui scop së recurgem la disciplinarea, la înlocuirea sëu înlăturarea lor.

Maî departe vom avé së ne ocupăm de aceia, carî nu sunt pe plan, însë trebue neapërat së iésă pe plan, înlocuind, ce este de înlocuit și împlênd tóte golurile simțite.

Cine sunt adî pe plan? Cine figuréză în aceste critice momente ca providență a partidului național mult încercat?

După cele petrecute de un an de dile încóce s'ar păré, că rëspunsul ar fi greu, și totușî el este pentru orî-ce om cu vedere clară și neturburată ușor și neîndoios.

Pe plan sunt adî acele elemente, carî au zădărnicit concentrarea în sînul partidului nostru, concentrare de toțî dorită după procesul Memorandului, ca singur mijloc de a eși din impas, și inițiată în Iunie anul trecut de președintele comitetului nostru.

Aceste elemente se grupéză în jurul diarului „Tribuna“, care se declară a fi al comitetului și se afișéză ca singurul diar „acreditat“ al partidului, dér care de fapt s'a pus în contradicere și cu comitetul, și cu partidul, și cu programul nostru național, făcênd o politică *sui generis*, ce culminéză în nisuința, din di în di tot mai vedită, de a împiedeca orî-ce concentrare seriósă, de a produce certe și desbinărî în sînul partidului, pentru ca clica, care îl conduce, së pótă urmări cu atât mai ușor planurile ei egoiste.

Nimic nu ilustréză mai drastic lucrarea contrară intereselor nóstre de consolidare interióră a celor ce conduc adî „Tribuna“, decât faptul, că fără de nicî o sfială și fără de nicî un scrupul ei declară de vêndută strëinilor tótă Românimea de dincóce și de dincolo de Carpațî, care nu merge după capul lor și după placul inspiratorilor lor.

Și acéstă fățișă sfruntare și sacrificare a celor mai sfinte interese de unitate în lupta nóstră pentru causa comună, ei o poreclesc „ultraism“.

E învederat, că nu ne mai este permis a tolera nicî un minut acéstă stare de lucrurî la diarul, care pretinde a representa vederile conducerei partidului nostru.

Décă „Tribuna“ este proprietatea comitetului, atuncî membrii lui, vorbim de cei neîntemnițațî, datorî sunt së facă rênduială la acéstă fóiă, së înlăture dela conducerea ei persónele, carî abuséză de încrederea, ce li s'a dat, sëu sunt neleale și nedestoinice în împlinirea chiămării lor și së le înlocuiască cu bărbațî credincioșî partidului, conscii de rëspunderea ce au luat'o asupră'șî, destoinicî și prevëdëtorî.

La cas contrar, când adecă comitetul n'ar avé drept de a dispune asupra acestei foi, resultă de sine îndatorirea sa de a-o disciplina pe altă cale, denegându-i îndreptățirea de-a vorbi în numele comitetului și a partidului și stigmatisând în fața publicului purtarea ei necalificabilă.

Purificarea partidului nostru de elementele, carî lucră în contra consolidării lui, fiă conscient, cu plan și cu tendințe premeditate, fiă inconscient, are së se facă, după părerea nóstră, în două direcțiunî.

Ea mai întâiu trebue së se estindă asupra persónelor, carî stau în serviciul partidului sëu carî pretind a-i servi causa.

In privința acésta trebue s'avem ca devisă: Fiă-care la locul și la postul sëu; ómenî de inimă și cu trecut nepătat; ómenî stăruitorî și credincioșî causei; ómenî cu modestiă, carî nu lucră pentru a-'șî face reclam personal, ci pentru a-șî împlini o sfântă datoriă națională.

Al doilea, purificarea trebue së se estindă și asupra ideilor și a principiilor.

Prea mult s'a păcătuit și se păcătuesce pe spinarea programului național și pe contul principiilor profesate de partidul nostru.

Décă vom mai tolera së resară ca ciupercile ideile și propunerile cele mai scrîntite și së fiă rëspândite în public, fără de a fi controlate din partea conducerei partidului: décă nu se vor părăsi esperimentele periculóse cu căutarea de razim prin degradarea causei nóstre la unéltă în mâna unor factorî străinî de ea; décă vom pipăi și de aicî încolo mereu prin întunerecul unor prejudițiî din trecut, ne vom pomenî încă într'o di, că nu mai scim ai cui suntem și de este partidul nostru în adevër românesc, sëu unguresc, nemțesc, orî chiar japonez.

Nicî-odată n'a fost mai necesară ca acuma o disciplină severă și cu privire la ideile și principiile, ce le profesăm pe temeiul programului nostru național. Trebue së curățim acest ogor de neghina ideilor strëine importate cu ghiotura de un timp încóce și së ni-l păstrăm curat și integru, cum l'am eredit dela moșii și strămoșii noștri.

Pentru a sevêrși însë opera unei premenirî radicale în sînul partidului nostru, care së ne facă cu putință o concentrare și o acțiune puternică, este înainte de tóte de lipsă, ca toțî ómenii noștri de bine, toțî aderențiî sincerî ai programului nostru, toțî fii credincioșî ai neamului së-șî dea mâna și së conlucre la ea.

Și aicî ajungem la acei bărbațî ai noștri, carî stând la o parte cu mânile încrucișate, mare parte mâhnițî și disgustațî de cele ce se petrec *intra muros et extra*, nu'șî împlinesc chiămarea lor de luptătorî ai partidului și ai causei nóstre naționale în aceste momente de grea cumpënă.

Locul acestora nu este së stea retrașî în unghiulețele lor și s'aștepte c'un fatalism oriental desfășurarea dramei, ce ni-o oferă crudelitatea adversarilor și credulitatea ușóră a multora dintre ómenii noștri. Locul lor este së stea pe plan, së îndrepteze relele și së delăture periculele, ce ne amenință, înlocuind ce este de înlocuit și împlênd golurile simțite.

Au fost momente, când pentru interesele partidului, pentru marea nóstră causă, pentru păstrarea și afirmarea solidarității naționale, bărbații noștri desinteresațî au trebuit së-șî impună o prudentă reservă. Abnegarea lor a fost un act de mare patriotism și iubire de ném. Dér peste aceste momente am trecut, și adî este în cel mai mare pericul și partid și causă și solidaritate, décă nu vor sărî cu toții din tóte părțile în ajutorul lor.

Së nu uite bărbații noștri, chiămațî prin talentul și prin aptitudinele lor a conduce acest ném asuprit, că vor trebui së rëspundă odată înaintea tribunalului istoriei, nu nu-

*) A se vedé nr. 112 al Gaz. Trans.“ din an. c.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cecilia.

De *Lugi Capuana.*

Și apoi?

Oh, pe acest „*apoi*“ n'așî fi putut së-l esprim! Sciam numai atât, că întêlnirea acésta nu se póte sfêrși așa, fără de urmărî. Efectul, ce l'a făcut asupră-mî, n'a fost acel efect fugitiv, momentan, care dispare peste-o jumătate de óră, ca și când n'ar fi fost nicî odată. Simțiam, că inima se sgudue în tótă ființa ei. O pornire vechiă deștepta în mine mii de simțëminte nehotărîte, pe carî ochii ei frumoșî și negri, ca nóptea, le lumina cu rade vii ca sórele.

— „Domnule“, dise ea fin, dér cu voce puternică „e de prisos a më urmări mereu“.

— „Nu vréi së më lașî a te admira?“ i-am dis.

— „Ómenii më au în ochî și pot së më suspiționeze! Te rog pórtă-te mai urban față de-o femeiă, pe care n'o cunoscî“.

Calea se despărți în două. Ea merse pe partea cealaltă. N'am lăsat së fiu învins. Mergênd pe partea de dincóce a lungei pajiștî cu florî, când n'am vëdut pe nimenî, care së më fi putut audi, i-am dis dintre tufiș:

— „Cel puțin lasă-më së sperez, că te pot revedé“.

N'a rëspuns nimic.

Ni-am întêlnit éră-șî acolo, unde cele două căi înguste së unesc într'una lată, și eu din nou am stat locului, ca s'o esaminez mai bine. Cât de frumósă era. Ce piele fină în față. Ce dulce espresiune a buzelor și a privirei.

Sentimentul adênc al admirațiunei mi-a încleștat buzele.

Ea merse încet mai departe. Cu mâna stângă ținea atêrnată nițel haina, în drépta avea un eventaliu de jumëtate deschis; apoi deschise ușița păduricei și-șî îndreptă pașii pe una dintre cărările ei lungî, pe care óra târdie și desișul de crengî o făceau aprópe întunecată.

Acolo am ajuns'o și, lăsând între ea și mine o distanță respectabilă, i-am dis aprópe implorând'o:

— „Nu-mî lua în nume de rëu și dă-mî voie së merg cu d-ta“.

— „Dér eu nu te cunosc“ dise ea stând.

— „Nu face nimic“ i-am rëspuns; „c'un motiv mai mult, ca së începem cunoscința“.

Mi-a făcut din cap negativ și merse mai departe, recorindu-se nervos cu eventaliul.

In întunerecul de jumëtate și sub năframa négră de mătase, care-i cădea pe umerî, fața ei albă ca néua strălucia în mod estra-ordinar; în mișcările ei era ceva melodic, de ce inima mea bătea vehement.

*

Am ajuns pe „Corso Venețian“, ea înainte eu dece pașî în urmă-i.

Din când în când sta së privéscă la galantarele prăvăliilor, une-orî ajungea aprópe de mine pe marginea drumului, apoi grăbia înainte așa de tare, încât trebuia së-mî iuțesc pașii, ca së n'o pierd din vedere.

Intrând în strada Monte Napoleone, ajunse la scările Cristoforis. Grăbind după ea, am vëdut, că stând un moment pe prima tréptă privesce îndërët, că merg óre și eu, și vëdênd aceste strădî înguste și părăsite, în care se pregătea së păséscă, fantasia mea poetică începù së-mî dispară. Dumnedeule, dér și ea este una dintre acele femei, carî trăesc singure!

Acésta mi-se părea imposibil. Am pășit în urma ei puțin mai cu curagiu și fără șovăire.

— „Fii îndurătóre“ i-am dis. „Primesce-mî brațul și permite-mî së te însoțesc barë-mî câțî-va pașî. Totul nu este decât o întêmplare; sciu, că noi ni-am întêlnit, dér în mine s'a deșteptat un simțëmînt cu putere iresistibilă, ce më face së cred, că noi nu putem rëmâné indiferențî unul către altul. Décă-mî primescî brațul, nu face nimic. De ce n'am încerca së facem o strînsă cunoscință? Atât de respingëtor sunt eu, încât nu voescî së facî cunoscință cu mine?“

— „Dumnedeule!“ strigă ea „pășirea d-tale este vătëmătóre. A face cunoscință! Cu ce scop? Nu poțî avea gând bun, când më urmărescî. Lasă-më 'n pace. Te-ai înșelat în mine.

I-am făcut cale.

mai pentru faptele lor sêvêrşite în împlinirea datoriei naţionale, ci şi pentru cele întrelăsate; sĕ nu uite că sentinţa posterităţii va fi, că partidul naţional român, care s'a înfiinţat cu concursul lor, a avut în aceste vremurĭ de crisă şi de prigonirĭ, *conducerea, ce a meritat'o.*

Rĕspunderea pentru tóte cele ce se petrec adĭ cu partidul nostru şi în sînul lui, apasă adĭ cu îndoită greutate pe umerii fiăcărui membru al lui, fără de nicĭ o escepţiune, şi nu este nicĭ-decum admisibilă, ba este lipsită chiar de orĭ-ce basă reală şi etică idea, ce-o desfăşură confraţii noştri dela „Dreptatea", când dic, că şi în faţa desolatei stărĭ de adĭ, rolul bărbaţilor, grupaţĭ în jurul ei, ar fi de a nu eşi din reservele, ce şi le au impus, „pănă ce va urma falimentul politicei urmate de ómeniĭ „Tribunei", pănă ce aceştia vor isprăvi cu politica lor de rachete şi se vor fi usat pănă la neputinţă".

Ce se face însĕ pănă atuncĭ cu partidul nostru? Ce se întêmplă cu el şi cu interesele lui de viéţă?

Evenimentele se precipitéză şi peste puţin póte fi pusă la cea mai grea încercare legătura de frăţiă şi de solidaritate, ce am încheiat'o la 1881. Cum ar puté dér bărbaţii noştri din cestiune sĕ privéscă cu linişte la o lucrare, despre care vĕd şi recunosc, că ameninţă a sgudui din temeliă acéstă legătură de frăţiă şi solidaritate?

La o parte dér cu tóte reservele.

De ceea ce avem lipsă adĭ, ceea ce reclamă interesele de esistenţă ale partidului nostru, ceea ce pretinde causa nóstră naţională sunt fapte: fapte vii şi grabnice de îndreptare, fapte de apĕrare şi de salvare, fapte românescĭ!

Delegaţiunile. Din Viena se anunţă, că delegaţiunea ungară va ţinĕ mâne, Joi, în 6 Iunie prima şedinţă. Se crede, că contele *Goluchowski* se va pronunţa asupra situaţiunei politice.

Scóle de stat printre naţionalităţĭ. Din Budapesta se scrie, că ministrul de culte şi instrucţiune publică plănuesce înfiinţarea *a 400 scóle elementare de stat* din incidentul mileniului. Localităţile unde vor fi înfiinţate aceste scóle sunt designate deja. In primul rĕnd se vor înfiinţa ast-fel de scóle în comune, unde Maghiarii sunt disparenţĭ, pentru-ca ei sĕ fiă susţinuţĭ şi sĕ se facă propagandă pentru maghiarism prin locuitorii de naţionalitate nemaghiară. In anul acesta se vor înfiinţa dér 200, în 1896 alte 200 pepiniere de maghiarisare. — Şi tóte aceste pe punga şi în detrimentul naţionalităţilor.

CRONICA POLITICĂ.

— 24 Mai.

Ministrul de justiţiă *Erdelyi* Sándor s'a dus Dumineca la Dunaszerdahely, unde şi-a făcut **darea de sémă înaintea alegĕtorilor.** In primul rĕnd ministrul a mulţămit alegĕtorilor, că ei i-au dat posibilitatea sĕ ia parte în anii din urmă în parlament. Legile bisericescĭ-politice — dise ministrul — sunt inarticulate. Mai sunt două proiecte, carĭ nu sunt votate în întregitatea lor; părţile lor esenţiale însĕ s'au votat şi e speranţă, că şi părţile restante se vor vota. Cu acestea apoi politica bisericéscă va fi încheiată pe întrégă linia. Ministrul făcu apoi o sarbĕdă schiţă a activităţii parlamentului. Despre crisa ministerială dise, că acei bărbaţĭ, carĭ au început reformele şi le-au dus pănă peste calea jumĕtate s'au retras, ca sĕ le ocupe alţii locul, însĕ cu aceleaşĭ principii. Crisa acésta s'a resolvat prin susţinerea intactă a constituţiei şi a independenţei Ungariei, şi ţéra a vĕdut pe marele ei rege, ca cel mai sincer paznic al independenţei şi constituţiei sale. Noul guvern-Banffy s'a format din încrederea Coronei şi a partidei liberale, şi membrii lui sunt conduşĭ de ideia înflorirei patriei şi de prosperarea ei. De când a ajuns în fruntea conducerii afacerilor, guvernul acesta a ajuns sĕ asigure mersul sigur al trebilor politice, ér marile reforme s'au realisat într'o anumită parte. Aceste reforme se vor şi pune în practică în timpul cel mai scurt. Ministrul declară apoi, că guvernul îşĭ va da tótă silinţa sĕ introducă şi reforma administraţiei de stat etc.

*

Asupra participării **Franciei** la serbările de inaugurare a **canalului de Nord-Est, „Kölnische Zeitung"** a scris un articul în care se dic următórele: „In anumite cercurĭ, carĭ nu iubesc liniştea, domnesce o óre-care nemulţumire din causa, că actualul cabinet frances a acceptat învitaţia Germaniei de a lua parte la deschiderea canalului de Nord-Est. Ne întrebăm în zadar, ce lucru neobicĭnuit s'a întêmplat pentru a legitima o asemenea învitaţiune. Când Germania s'a hotărît sĕ lege terminarea măreţului canal, atât de important pentru serviciul maritim internaţional, cu o mare serbare internaţională, şi sĕ învite la acésta tóte statele maritime, se înţelegea dela sine, că trebuia sĕ se trimită o învitaţiă şi Franciei. Escluderea Franciei de pe lista învitaţilor ar fi fost un act de nepoliteţă făţişă, pentru care nu esista nicĭ un motiv în relaţiunile reciproce ale celor două guverne. Era treba Franciei de a primi séu refusa învitaţia. In casul acceptărei, nu se producea nicĭ o cestiune politică. Intru cât am urmărit presa germană, ea e unanimă a recunósce, că atât învitaţia, cât şi acceptarea ei, au fost acte leale ale politeţei convenţionale. De trimiterea şi de acceptare învitaţiunei nu se légă decĭ consecinţe politice. Pentru ce atuncĭ atâta sgomot?"

*

In cestiunea **conflictului ostasiatic,** organul ministerului de esterne rusesc „*Le Nord*" spune, că escadrele puterilor, carĭ formézá coaliţiunea antijaponeză, vor rĕmâné în numĕrul complet de pănă acum în apele chineză, pănă când armata japoneză nu se va retrage din provinciile chineze ocupate de ea. — Tot numitul diar spune, că e aprópe de a-se încheie definitiv o convenţiă comercială ruso-japoneză. Guvernul rusesc a notificat lui Mikado pretensiunile sale ulterióre, şi se crede, că Japonia va satisface acelora. Indată ce se va face acésta, se va subsemna şi convenţia.

Liberalismul şi „inimicii" lui în Ungaria.

Diarul jidano-maghiar din Budapesta „*Neues Pester Journal*" se plânge într'un articol întitulat astfel, asupra decadenţei liberalismului în Ungaria, şi totă vina o pune pe şovinismul naţional, pe feudalism, ultramontanism, antisemitism, ba chiar şi pe socialism. Cu tóte acestea însĕ, lucru curios, numitul diar se mângăiă, că Ungaria de present e salvată de aceste rele şi probabil şi în viitor va fi salvată, deóre-ce „*în Ungaria, fiă-care patriot trebue sĕ lucre din tóte puterile pentru întărirea şi îndelunga durată a liberalismului*".

La acestea diarul vienes „*Parlamentär*" rĕspunde printr'o corespondenţă, ce i-se trimite din Ungaria şi în care între altele se dic următórele:

Ce înţelege „*N. Pest Jour.*" sub terminul şovinism, nu sciu, atâta însĕ e sigur, că în nicĭ un diar nu póte afla omul atâta şovinism fără marginĭ ca în numitul diar budapestan. Ca primul duşman al liberalismului amintesce „N. P. J." şovinismul naţional; nu e lucru de rîs? Un poporaş de abia patru milióne suflete, cum sunt Maghiarii, îşĭ arógă dreptul de-a nimici cu puterea douĕspredece milióne de suflete slave şi *române;* şi acésta sĕ se numéscă liberalism, şi nu şovinism naţional? Mai merită sĕ se vorbéscă despre un astfel de fapt? Nu; apoi ca al doilea duşman se amintesce feudalismul. Cât scim, feudul pentru tóte timpurile s'a declarat ca mort. Décă însĕ diarul înţelege sub feudalism puterea nobilimei, atuncĭ sĕ se îndrepte numai către ministrul a latere şi sĕ întrebe, óre nu s'a dat nobilitate mai multor familii în Ungaria, decât în Austria?

Şovinismul şi feudalismul zac în natura Maghiarilor, deorece arogarea de drepturĭ a dat la ei nascere şi la fala şi mândria superiorităţii.

Sĕ mergem apoi la ultramontanism Ultramontanismul este stêlpul de căpeteniă al guvernului maghiar; dér şi întréga rassă maghiară e inficiată de el. Astfel în 1848 s'a decretat egala îndreptăţire a confesiunilor; însĕ ce s'a făcut în cestiunea acésta pănă astădĭ? Nimica! Sĕ atingă numai omul clerul înalt, şi îndată se póte convinge, că liberalismul maghiar în adevĕr e cel mai cras şi mascat ultramontanism; dór clerul ne dă destule dovedĭ pentru acésta.

A vorbi apoi despre antisemitism, ca despre duşmanul liberalismului, nicĭ nu mai merită, deóre-ce bine se scie, că liberalismul maghiar, décă banii jidovescĭ nu ar fi atât de liberalĭ, precum sunt, de mult şĭ-ar fi dat sufletul; şi în fine, décă se amintesce şi mişcarea social-democrată, atuncĭ uşor se clarifică amestecul, căcĭ: banul jidovesc, cu care se susţine liberalismul maghiar, nu póte lucra în două direcţiunĭ contrare: *adecă de o parte sĕ fiă supt din popor,* ér de altă parte *sĕ fiă întrebuinţat spre binele poporului.*

Nu! Nu şovinismul naţional, feudalismul, ultramontanismul, antisemitismul şi social-democratismul, ci însuşĭ liberalismul, aşa cum se presentă astădĭ, îşĭ este sieşĭ cel mai mare duşman, deorece nu represintă o libertate fericitóre, ci o şarlatanie înşelătóre. Cei ce au avut odinióră prerogative de a gusta drepturĭ feudale, caută acum a-le câştiga prin înşelăciune, sub titlul liberalismului. Actorii se adună în jurul guvernului şi trag léfă scumpă. Guvernele se lasă a fi alese prin uneltele lor, şi „liberalismul" aduce unei decimĭ din poporaţiune tóte raporturile favorabile de drept şi avere, ér $^{9}/_{10}$ ai poporaţiunei nu posed decât dreptul de-a fi numiţĭ liberalĭ şi li-se impune datorinţa, de a-se lăsa a fi înşelaţĭ cu 30 procente din venitul lor.

Liberalism, libertate! Ce însemnă libertate? Aceea, ca un procent din poporaţiune sĕ aibă drepturĭ pe spatele celorlalte 99 de procente? Matia — orĭ a fost el de origine maghiară, orĭ *română,* de-órece Hunyadi a purtat numele şi de Iancu Libianin şi de Ioan Sibianul — a fost un rege liberal, de órece a fost drept. Tot aşa şi Iosif II, care a avut în aristocraţia maghiară pe cei mai marĭ duşmanĭ, de órece aceştia nu îşĭ teameau libertatea, ci se temeau, că-şĭ vor pierde privilegiile prin întroducerea egalei îndreptăţirĭ. De abia şi-a închis Iosif II ochii, şi Maghiarii îşĭ ridicară capul, revindicându-şĭ dreptul de superioritate.

Tot aşa de remarcabilă este şi combaterea sistemului lui Bach, care încă se basézá pe o şarlataniă liberală. Tóte câte s'au amintit contra acelui sistem, precum monopol de tutun, finanţe, gendarmeriă, judecătorii, lefurile amploiaţilor, întroducerea militarismului etc., *s'au întrodus potenţat prin liberalismul maghiar.*

Ştergerea robotului nu-i merit al ma-

Cuvintele acestea le-a esprimat cu voce de jumĕtate mănióSă, de jumĕtate mişcată, şi am simţit, că sunt desarmat. — Dér óre într'adevĕr sĕ mĕ fi înşelat?

Mĕ cuprinse ispita, sĕ-o urmăresc din nou.

In mijlocul celeilalte strade, ea se opri fără de veste înaintea unei porţĭ, privi la mine şi apoi dispăru.

Sub pórta de colonade, pe care o închidea un grilaj frumos, mulţĭ arbuştĭ înfloriţĭ erau sădiţĭ în vase de lemn. Pe păretele din faţă, ce vré sĕ represente pictura unui isvor, se agăţau crengile unei plante, carĭ legându-se de nisce leţe văpsite verde, formau un balcon de frunde şi florĭ.

Un bucătar, avênd pe cap un chipiu alb, îşĭ făcea vênt cu sorţul şi conversa rîdênd cu portărésa. Vĕdênd, că mĕ uit înlăuntru prin pórtă, portărésa grăbi la mine gata de serviciu, şi mĕ întrebă, că pe cine caut.

Am spus numele unui amic, care tocmai îmĭ veni minte, şi audênd rĕspunsul, că nu locuesce acolo, m'am depărtat indispus, privind mereu îndĕrĕpt la feréstră, că óre nu voiu vedé, după vre-o perdea, capul frumos şi necunoscut — dér în zadar.

Un sentiment fin mĕ opri, de-a mai întreba ceva de ea. Cine scie, póte frumósa mea necunoscută mĕ bănuesce cu ceva rĕu.

*

Cam două sĕptĕmânĭ mĕ plimbam în fiă-care di prin grădina poporală, unde am întêlnit'o prima-dată. Óre lungĭ pândiam, aşteptam agitat, consumându-mĕ, ca şi când acele câte-va cuvinte, carĭ le-am schimbat, ar fi avut cea mai mare influenţă asupra mea.

Incepui sĕ cad pe gândurĭ. Nu mai eram copil, ca sĕ mĕ îndrăgesc astfel în cine-va. Şi când voi vedé-o éră-şĭ? Şi óre simpla ei vedere satisface-va dorinţele mele? N'ar fi mai bine a lăsa totul, sĕ dispară ea, fiinţa minunată şi nobilă, care a înflăcărat pe neaşteptate cea mai curată şi mai fierbinte închipuire a tinereţei mele; las' sĕ dispară în întunerecul, în tăinicia din care a răsărit? N'ar fi óre mai bine a gusta bucuria curată a idealismului, pe care de sigur ar scări-o atingerea reală, ba póte ar chiar sdrobi-o.

Insĕ gândurile acestea nu mĕ prea convingeau.

Grădina poporală nu mi-s'a mai părut aşa de frumósă, atât de plăcută, ca în sérile în carĭ o aşteptam. Ce splendóre superbă în verdéţa arborilor între ramurĭ. Căile şerpuiau, se întêlniau şi se pierdeau graţios în desişul tufărilor. Sub castanii, magniolii şi cedrii de Liban cu crengĭ puternice, era ceva dulce, poetic, farmec zimbitor, ceea ce pănă acum n'am observat nicĭ-odată.

Basenul fântânei săritóre, apa strălucitóre a lacului, pe ea foile late ale nimfelor de apă; ciripitul pasĕrilor dintre arborĭ; sunetul clopotului dela biserica din vecinĭ, care umplea din când în când aerul cu undulaţiunile lui serióse; ómenĭ, carĭ umblau, se opriau, dispăriau dinaintea ochilor mei; părechile căsĕtorite, orĭ îndrăgite, carĭ treceau pe lângă mine; câte-un tînĕr, pe care îl vedeam stând între pomĭ şi alungêndu-şĭ urîtul printr'o ţigare: tóte acestea mĕ umpleau de un simţĕmint fraged şi copilăresc, ca şi când tot poporul acesta ar fi venit, numai ca sĕ mĕ distreze pe mine, sĕ nu mĕ lase singur în luptele sufletescĭ, ce mĕ cuprinseră dilele acestea.

Peste tóte astea o vedeam pe ea în mod miraculos de curat, cum apare înaintea ochilor mei sufletescĭ, o apariţiă atât de tainică, pe care nu pot s'o descriu în cuvinte; un chip, un chip din ether era ea, care mĕ făcu sĕ ameţesc. Dér nisipul drumului n'a păstrat óre urma piciórelor sale? Erba şi ramurele, carĭ i-au atins haina, n'au ţinut de amintire ceva din ea? Şi aerul încă e de tot altfel acolo, pe unde a umblat ea.

Acéstă stare esaltată o ţineam de neesplicabilă, de-o nebuniă, şi nu arare orĭ am înroşit de ruşine, dér totuşĭ n'am aflat chip de îndreptare. Adeseorĭ isbucniam mănios:

— Hăbăucule! Pe când tu visezĭ, îţĭ închipuescĭ şi te îngropĭ în negura cetăţilor aeriane, cine te póte asigura, că în timpul acesta n'o strîng braţele altuia şi nu risipesc frumseţa, care a pus creerii tĕi în flăcărĭ atât de mistuitóre.

Insĕ eu curênd mĕ smulgiam din acéstă bănuială neîntemeiată şi mĕ dedeam de nou închipuirilor, carĭ ca şi când m'ar reîntineri, erau un amestec neesplicabil de dorinţe şi sentimente spirituale.

In unele dile nu mĕ agita, decât frumseţa ei trupéscă. Acele forme perfecte, pielea ei fină albă, buzele, grumadii, şi tóte mĕ impresionau, ca o clasicitate, pe care însĕ respirul vieţii o făceau sĕ fiă

ghiarismului, ci este o apucătură de a lui Kossuth, în momentul, când cestiunea era deja prea cóptă, ceea ce ușor se póte dovedi prin rescóla țĕranilor transilvăneni din secolul 18, și revoluția generală din Europa.

Ce este decĭ liberalismul maghiar? Cel mai mare dușman al sĕu însu șĭ, deórece conține numai rĕutate și șarlataniă.

SCIRILE ḐILEI.

— 24 Mai.

Congresul Ligei. Duminecă în prima ḑi de Rosalii s'a ținut în Bucurescĭ Congresul anual al Ligei culturale. In comitetul central au fost aleșĭ d-nii: V. A. Urechiă, Periețeanu-Buzeu, G. Cantacuzino, Delavrancea, G. Bursan, I. Bianu, Balș, și Vintilă C. A. Rosetti; ca censorĭ d-nii: Sihleanu, Cesianu și Iancovescu. Congresul a proclamat de membri de onóre pe domnii: Gubernatis, Trarieux, Clemenceau, Rochefort, Imbriani, Pandolfi, Carducci, Flourens, Gobat, Lawasseur, Fava, Castelar și Lueger. In 3 Iunie séra s'a dat un banchet, la care au vorbit d-nii Delevrancea, Xenopol, Densușianu, N. Ionescu, Ghica, Rosetti și alții.

—o—

România și Congresul internațional geografic. Ministrul român de culte și instrucțiune a delegat pe d-l M. G. *Holban*, consul român la Geneva, ca sĕ-l represente la Congresul internațional, ce se va ține în Londra la 26 Iulie n.

—o—

Corul reuniunei române de musică din Sibiiu, după o informațiune telegrafică, ce-o primim adĭ, a concertat erĭ, Marțĭ, séra în sala Ateneului din Bucurescĭ cu un succes splendid. D-l *Dima*, dirigentul corului, a fost de douĕ-orĭ chiămat în loja reginei. După concert, a urmat un banchet dat de Societatea Dómnelor în onórea reuniunei. La Brașov corul, care era sĕ soséscă la 2 óre p. m., va sosi de séră la órele 9.

—o—

Din Budapesta i-se scrie „*Dreptăţii*": „In prima ḑi de Rosalii s'a sĕvêrșit un serviciu divin fórte înălțător în biserica grecéscă, în presența unui public fórte numĕros. Din inteligința română am putut observa pe stimatul nostru profesor de limba și literatura română Alesandru *Roman* cu amabila d-sale soțiă, pe Dómna Pop, pe d-șórele M. Sfetea, Iovescu Fabia, — tóte din preparandia statului, pe vice-consulul român Bercean și pe mulțĭ tinerĭ românĭ. După prânḑ mai mulțĭ tinerĭ, deși în préjma esamenelor, am făcut o escursiune la Vaț, nu dór ca sĕ întrăm în temniță, căcĭ pentru visitele nóstre la întemnițațĭ ușile 's încuiate, ci ca sĕ mângăiăm de-o parte cu slabele nóstre puterĭ pe acelea matróne române, carĭ îșĭ împart sórtea cu amara sórte a întemnițaților, ér de altă parte ca sĕ ne împlinim și noi o datorință atât de naturală ca fii ai némului nostru. Cu cântece și doine pe violină, pe pian și din gură, cu cuvinte mângăitóre și vesele am petrecut în locuințele mult stimatelor Dómne órele de după prânḑ, ér către séră am eșit cu toții afară și ne-am preumblat pe malul Dunărei".

—o—

D-șóra Leontina Gärtner, cunoscuta violoncelistă artistă din Brașov, a dat în 28 Mai n. c. un concert în Lipsca, cu un resultat splendid. Ḑiarele germane de-acolo îi fac marĭ elogiurĭ. Ast-fel „Leipziger Tagblatt", lăudând în termenĭ căldurosĭ cântul d-șórei Gärtner, gratuléză tot-odată d-lui Klengel, actualului profesor și instructor al domnișórei, pentru resultatul activităţii sale pedagogice. Ḑiarul „Leipziger Neueste Nachrichten" publică o recensiune a criticului și scriitorului musical, prof. Bernhardt Vogel, asupra concertului-Gärtner, în care recensiune se spune, că artista brașovénă *a întrecut pe tóte colegele sale* și că între violoncelistele de astăḑĭ ea are sĕ ocupe unul dintre locurile de frunte.

—o—

O demonstrațiune socialistă. Din Budapesta se scrie, că în 2 Iunie n. înainte de prând s'au adunat acolo mai multe mii de socialiștĭ în Király-utza și au încercat a sparge farmacia lui Török, indignațĭ fiind pentru casul cu orbirea unui soț al lor prin medicamentul dat de numitul farmacist. Au spart ferestrile și pórta. Tóte prăvăliile din stradă au trebuit sĕ se închidă. Poliția a intervenit, dér numai cu mare greutate i-a succes sĕ împrăștie mulțimea agitată. Tótă strada e păḑită de o mulțime de polițiștĭ.

—o—

Teodor Brorsen, celebrul astronom de pe insula danesă Alsen, a murit înainte cu câte-va ḑile. El a descoperit 6 cometĭ, dintre carĭ cel dela 1846 s'a numit după numele sĕu și face o cale de $5^1/_2$ anĭ.

—o—

Cununiă. D-l *Dr. Aureliu Olteanu* și D-ra *Sofia Milosavlevicĭ* se vor cununa la 9 Iunie n. c. în biserica catedrală gr. or. din Verșețĭ. — Felicitările nóstre!

—o—

Maialul și producțiunea din Preșmer. Ni-se scrie din Preșmer: A 2-a ḑi de Rusalii a avut loc o frumósă escursiune scolară în pădricea de stejarĭ din apropierea comunei nóstre Preșmer, lângă Brașov. A participat aprópe întreg poporul românesc din loc, precum și mulțime de streinĭ din satele învecinate. Peste tot, petrecerea a fost tare animată și a durat până séra târḑiu. Reușita splendidă a acestei escursiunĭ este de a-se mulțumi în prima liniă d-lor preoțĭ A. *Frateș* și G. *Ludu*, precum și d-lor învĕțătorĭ I. *Frateș* și G. *Șurar*, carĭ și-au dat tóte silințele spre a puté procura poporului iubit o petrecere așa veselă. Cu deosebită satisfacțiă a ascultat poporul declamarea mai multor anecdote și dialogurĭ din partea feciorilor și fetelor din sat, carĭ au produs fórte mult haz. De tot bine au reușit jocurile naționale „*Căluşerul*" și „*Ardeleana*", jucate de tinerĭ feciorĭ îmbrăcațĭ în costum național, conduși de tînĕrul și zelosul învĕțător G. Șurar, eșit din generațiunea tînĕră. — Un participant.

Din Bucovina.

Cernăuțĭ, Maiŭ 1895.

II.

Prin pledările prin gazetele strĕine se lucră, după cum se vede, a zădărnici numirea de Metropolit a actualului administrator al archidiecesei. El a fost sĕ fiă înaintea lui Silvestru metropolit; numai fiindcă Blajevicĭ nu-l făcŭ vicar archiepiscopesc, rĕmase înapoi. Silvestru cârpì pricina lui Blajevicĭ, îl făcŭ vicar și acum, după usul de până acuma, ar avé un drept sĕ urmeze în scaunul metropolitan, ca unul mai vechiu între archimandrițĭ. Dér adĭ lumea-i cu gâlcévă, ițĭ cată nod și 'n papură și-i pândesc Sâmbetele lui Ciupercovicĭ, administratorului archidiecesan.

Așa „Parlamentär", ḑiar din Viena, care luptă pentru interesele slavismului în Austria, într'un numĕr mai recent îșĭ varsă tot veninul asupra lui Ciupercovicĭ. Numĕrul respectiv s'a trimis prin țéră pe la toțĭ, carĭ se țin de Rutenĭ și se cred a fi potrivnicĭ lui Ciupercovicĭ, spre sciință. Se vaetă sĕrmanul „Parlamentär", că Consistorul bucovinén, în frunte cu Ciupercovicĭ, a dat un cercular, ca preoții din districtul Cernăuților și Coțmanului sĕ nu ésă întru întimpinarea lui G. Cupcépcu. G. Cupcépcu este vestitul agitator slav, născut în Berhomet pe Prut, și după nota guvernului local sĕ fi venit în țéră, și a fost întimpinat de către șése preoțĭ cu mare alaiŭ și un banderiu de țĕranĭ călărĭ, petrecêndu-l dela Lujanĭ, Revacăuțĭ, Mămăescii noi și vechĭ până la Berhomet pe Prut. Guvernul țĕrii prinse veste despre acésta și prin scrisórea dato 8 Maiŭ 1895 Nr. 1704 arătă acésta Consistorului, și Consistorul a dat cercularul menționat cu data 29 Aprilie (11 Maiŭ) a. c., ca preoțimea sé nu se închine la idolul strein, căcĭ prin acésta ar arăta o purtare nelealǎ și că la cas, de se vor lăsa totușĭ carĭ-va ademenițĭ, se va purcede cu tótă stricteța contra lor.

Asta nu li-a plăcut Rutenilor, și prinseră a trage clopotul cel mare sunând a alarmă. Ei nu-șĭ recunosc vina, ci s'apucă a se plânge, ér „Parlamentär" ḑice „de-ar auḑi Silvestru de lucrurile, ce le face consistorul și Ciupercovicĭ, s'ar întórce în cosciug!" Adecă, pentru-că nu voesce de-a se închina lui G. Cupcépcu!...

Tóte invectivele aceste însĕ pornit'au cu scop de-a strica lui Ciupercovicĭ, căcĭ din vorba lui „Parlamentär" se vede, că acesta se scoposesce. El ḑice, că prin acest cercular Ciupercovicĭ și-a stricat fórte și și-a sguduit posițiunea și aspirarea sa de a fi metropolit. Óre de-ar suferì Ciupercovicĭ, ca Rutenii sĕ adoreze pe Țarul și nu pe Franz Iosef I, atuncĭ în ochii lor Ciupercovicĭ ar fi bun bunuț și după placul lor, dér că caută interesele imperiului habsburgic, acésta nu le vine la socotélă. Étă prorocia ce-am spus'o, că „după mórtea lui Silvestru va vedé guvernul în ce încurcătură va ajunge". Și étă a și ajuns; se vede forțat de-a alerga la ajutorul bisericei, ca acésta sĕ-l ajute contra Rutenilor. Dér cine i-a crescut pe Rutenĭ și li-a dat aripĭ; cine a căutat de-a desnaționalisa pe Românĭ, de nu guvernul și ér guvernul?!

Póte va fi acésta o lecțiune, ca în viitor sĕ se gândéscă guvernul mai serios asupra acestei cestii și sĕ nu fiă așa darnic față cu Rutenii și sgârcit față cu Românii!

Rutenilor le trebue belciug, căcĭ fără belciug rîmă și strică arătura. Acuma este timpul, căcĭ primăvéra se pune belciugul, și apoi îi póte lăsa.

Se scârbesce omul, când vede prânḑurĭ opulente, pledărĭ de gazete, carĭ se fac cu menire de-a sĕmĕna sĕmênța discordiei. Nu le fă, Dómne, pe voiă acelora, carĭ doresc în acest mod de a-șĭ agonisi merite pentru cârja archieréscă, dér carĭ nu posed inimă pentru țéră!

Dér nicĭ căciulirĭ pe la cei din etagiul al treilea din palatul guvernial din Cernăuțĭ; păcat de tocurile ghetelor, că se tocesc înainte de timp. Păcat și de haina cea roșiă, căcĭ măturând praful de pe scărĭ, se pun în serviciul servitorilor și nu li-i spre onóre, când servitorii îșĭ fac haz și ḑic: „nu mătura mĕi, căcĭ vine haina cea roșiă și va mătura mai bine!"

Intr'o ḑi din păcate și pe neașteptate se întâlniseră doi poftitorĭ de metropoliă, pe aceste scărĭ: unul suia a greu la dél, meditând și recitând, ce avea de vorbit cu vre-un sfetnic; altul coboria cam palid, sĕmn, că-i merse rĕu; ei trecură pe lângă olaltă, fără însĕ a se saluta. Écă la ce au ajuns!

Așĭ voi sĕ sciu, ce ar fi, când unul din aceștia ar deveni mitropolit, cum l'ar tracta pe celalalt? dér numai înzadar mi-i dorința, căcĭ amêndoi aceștia vor muri și nu se vor învrednici a fi mitropolițĭ prin lingușirĭ. Ce óre îșĭ gândesc cei din guvern, pe la carĭ trapădă unii și alții? De sigur cred, că în biserica nóstră nu mai esistă nicĭ o disciplină, și la acésta i-au adus aceia, carĭ se cred a fi mai marii ḑilei.

Aceste ar fi încă flóre la urechiă; se svonesce chiar și este un secret public, că unii candidațĭ au făcut guvernului unele concesiunĭ în detrimentul nației române și apoi mai ḑi, că „*peirea ta, o Române, nu este din tine*". Ba se ḑice, că și pe actualul administrator archidiecesan sĕ-l fi înegrit la guvern, dér noi credem, că guvernul îl cunósce pe deplin și nu va crede lingăilor, ci le va da o lecțiă cuvenită prin aceea, că la orĭ-ce ocasiune, precum a făcut până acum, îl va distinge în mod cuvenit, precum se recere a-se da unuia, care este pus a fi....

Étă prin puține cuvinte lupta, ce s'a încins după mórtea Mitropolitului Silvestru. O dăm sub reservă de nume, gândind, că-'șĭ vor mai potoli pofta unii și alții din céta celor, ce întind mâna și vor sĕ apuce cârja archieréscă, fără însĕ a ținé cont de trecutul și presentul lor, și fără a-se esamina, orĭ de posed aptitudine și desteritate de-a conduce naia ortodoxismului în acéstă țĕrișóră, pe valurile violente, ce se ridică ca munții din tóte părțile.

Scirĭ telegrafice.

Bucurescĭ, 4 Iunie. In decursul congresului Ligei, fiind ales Dr. Lueger ca membru de onóre, mulțĭ membri șĭ-au anunțat eșirea lor din Ligă.

DIVERSE.

Un milionar. Mr. Leither, unul dintre milionarii din Londra, a cărui avere de present se urcă la 50 milióne florenĭ, fiind încă om tînĕr merse mai întâi la Chicago cu 5 banĭ în pungă, pentru de-așĭ căuta norocul. Avea la sine o recomandațiă la Mr. Iohn V. Farwell; merse la acesta, și Farwell cetind scrisórea dădù din umerĭ și ḑise: „Regret, dér tóte posturile sunt ocupate, nu sciu, ce se încep cu d-ta." Tînĕrul însĕ nu se mulțumì cu atâta, ci ḑise: „Așa, nu scĭ? Atuncĭ sĕ-țĭ spun eu. Écă geamurile celea sunt necurate, așa încât ar fi rușine se rĕmână astfel. Se pare, că n'ai pe nimeni, cine se le curețe. Décă mĕ plătescĭ, fac eu acest lucru." Și cu acestea Leither se apucà și spălà geamurile din întreg biroul. Apoi merse din nou la Farwell. „Te rog, plătește-mĕ." — „Sĕ te plătesc? Hm, scii ce, așéḑă-te colo la masa de scris. Te primesc în serviciu; pentru un astfel de om nu numai în întréga lume, ci și în biroul meu se mai află loc." Șése ani mai tarḑiu tînĕrul, care-i spălà geamurile lui Farwell, era companion al firmei Iohn V. Farwell.

Literatură.

Familia din Oradea-mare, ḑiar beletristic-literar, al căreia redactor e d-l *Iosif Vulcan*, Nr. 21 (Anul XXXI) dela 2 Iunie n. are următorul cuprins: Tache Ionescu (biografia și portretul); Cugetărĭ; Fericire, poesiă, de Lucreția Suciu-Rudow; Schițe din Italia (urmare), de Teod. Bulc; Copilăriă, poesiă, de Radu D. Rosetti; Cugetărĭ; Scóla cu noroc, novelă din popor (urm.) de I. V. Pașcan; Poesii poporale, de Vas. Micușan; Serbările dela Blașiu, de Ios. Vulcan; Scrisorĭ din Bucurescĭ, de Selăgianul; Intrarea reginei Natalia în Belgrad (cu ilustrațiune); Literatură și arte; Biserică și scólă; Oglinda lumei etc. — Familia apare în fiă-care Duminecă în numerĭ voluminoșĭ și costă pe an 10 fl., pe ½ an 5 fl., pe 3 lunĭ 2 fl. 70 cr. Pentru România: 25 lei la an.

*

In editura librăriei *Carol Muller* din Bucurescĭ (Calea Victoriei 53) a apărut romanul original **Lume nouĕ și lume vechiă**, de *Duiliu Zamfirescu*. Format estetic de 206 pag., tipar frumos. — Prețul 3 lei.

---

viuă. Mi-ar fi plăcut s'o acoper cu mii de sărutărĭ, strîngêndo'o la inimă se simt bucuria amețitóre a atingerei divine; mi-ar fi plăcut, ca printr'o vecĭnică îmbrățișare sĕ-mĭ unesc corpul cu al ei și se trăim împreună c'o bătaiă de inimă.

In alte ḑile, din potrivă, mĕ cuprindea un dor fantastic. Ar fi fost de ajuns numai s'o revĕd și avênd'o la braț sĕ mĕ plimb cu ea pe căile, carĭ atât de mult mi-au vorbit de dênsa. In privirile nóstre împrumutate și în surîsul nostru ni-am fi cetit simțirile; ni-am fi oprit în locurĭ, unde umbra e mai désă; am fi ascultat șóptele crengilor și ale vălcelei; ne-am fi bucurat la raḑa, ce jócă printre crengĭ, raḑa, care străluce pe pietri, pe nisipul drumului, pe suprafața apei, pe statue și pe ómenĭ; și târḑior, ni-am fi depărtat cei din urmă din grădină, am fi mers către casă spre acel cuibușor simplu, unde ea îșĭ petrece ḑilele și unde, ca și când am pășì într'o biserică, mi-așĭ revoca tóte bucuriile pierdute ale fericitei mele junețe.

(Va urma)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Henneberg-Seide

— nur ächt, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen, — schwarz, weiss und farbig, von **35 kr.** bis **fl. 14.65** p. Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken
G. HENNEBERG
1. (k. u. k. Hofl.) **Zürich.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Iunie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.25
Renta de coróne ung. 4%	99.15
impr. căil. fer. ung. in aur $4\frac{1}{2}$%	126.50
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}$%	103.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	124.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.40
Bonurĭ rurale croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	148 50
Renta de hârtie austr.	101 45
Renta de argint austr.	101 35
Renta de aur austr.	122.75
Losurĭ din 1860	158.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1075.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	484.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	465.60
Napoleondorĭ.	9.63
Mărcĭ imperiale germane	59.32½
London vista	121.40
Paris vista	48.25
Rente de coróne austr. 4%.	101.50
Note italiene.	46.20

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Iunie 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.59	Vênd.	9.63
Argint român.	Cump.	9.56	Vênd.	9.60
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.63	Vênd.	9.67
Galbenĭ	Cump.	5.75	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump.	59.20	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	130.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.90	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.25	Vênd.	101.25

Magazinul de ghete din fabrica Mödling.

Prețurĭ fixe.

Magazinul de ghete din Mödling

Brașov, strada Porții Nr. 48.

Are onóre a informa pe On. Public, ca **este bogat asortat** cu **mărfurĭ nouĕ și de nou arangiat** cu

ghete pentru bărbați, dame și copii.

Garantéză pentru mărfurile lucrate în fabrica din Mödling, din material bun și solid, croélă elegantă, astfel că póte corespunde tuturor cerințelor, fără témă de orĭ-ce concurență de aceeașĭ branșe. — Pe talpa fie-cărei ghete **este notat prețul fabricei.**

Tot aci în localul alăturat la Magazin sunt la disposiția On. P. T. public

haine gata pentru bărbați și copii,
albiturĭ bărbătescĭ și pălăriĭ,

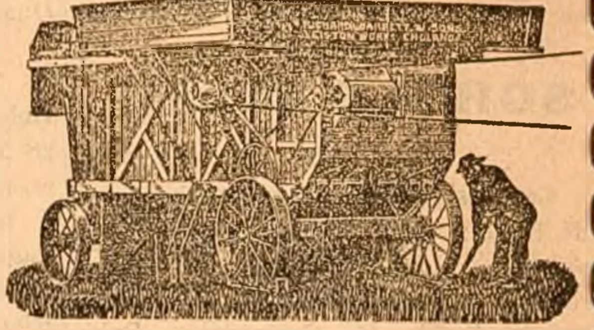
cumpĕrate dintr'o magazie în desfacere, carĭ se vênd cu orĭ-ce preț.

Cu profundă stimă:

4—12 **M. LIEBLICH.**

Pentru fabricarea reală a mărfurilor garantăm.

PAUL KOTZÓ,
inginer civil,
Budapesta, VIII. Uellőer-Strasse Nr. 18.

Garniturĭ de treerat, cu aburĭ pe stiftur, de $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$ și 4 puterĭ de caĭ.

Mai departe: **garniturĭ de treerat,** cu abur pe șine, de 4, 5, 6, 8, 10 și 12 puterĭ de caĭ, cu **Ventilator** dedesubt, cu **aparate lungĭ,** pentru scuturatul paelor și cu **ciururĭ** estraordinar de marĭ, și

cilindru de sortat, Locomobile-compound,

dela R. GARRETT & SONS,

neîntrecute, economie de 40% la materialul de ars.

Mașini Brandforder, pentru cositul bucatelor, cu aparat, pentru legat snopĭ, recunoscute de cele mai bune.

Greble originale americane, cu prăjină combinată, pentru unu séu doi caĭ. — Mai departe

Mașini de sĕmĕnat în rêndurĭ și orĭ-ce alte mașinĭ și unelte agricole.

Agențĭ pentru provincie sĕ angajiază. 1—7

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto la banca Austro-Ungară.

„ALBINA"
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMIĬ
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto la poștă **Nr. 505.**

Birourile: Têrgul botelor nr. 22, etagiul I.

primesce depunerĭ spre fructificare pe lângă $4\frac{1}{2}$% netto, solvindŭ însașĭ darea de interese;

scontéză polițe comerciale cu $5\frac{1}{2}$%;

accórdă împrumuturĭ cambiale și cambial-ipotecarĭ cu 6%;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantagióse condițiunĭ;

accórdă împrumuturĭ pe hârtiĭ de valóre, monede, giuvaere și mărfurĭ cu 6%;

cumpĕră și vinde cu prețurile cele mai convenabile **monede și hârtiĭ de valóre** indigene și străine, în specialŭ de cele românescĭ;

rĕscumpĕră fără nicĭ o detragere **cupóne, escomptéză cupóne** înainte de scadență, și

cumpĕră cu celŭ mai urcatŭ prețŭ **cupóne dela efecte române;**

efectuéză în modulŭ celŭ mai culantŭ **încassărĭ și plățĭ** pe piețele din țéră și streinătate,

esecută în comisiune orĭ-ce **însărcinărĭ de bancă** sub cele mai ieftine condițiunĭ;

închiriéză magazine și locurĭ libere de depou, pe teritoriulŭ sĕu **strada Gării Nr. 45,** care, situatŭ nemijlocitŭ lângă gara drumului de fierŭ de statŭ, e legatŭ prin șine proprii cu acésta și investitŭ cu dreptulŭ de vămuire și cântărire oficiósă prin organele drumului de fierŭ de statŭ;

primesce în calitatea sa ca representanță principală a societății de asigurare EQUITABLE din New-York **oferte pentru asigurări pe viéța** sub condițiunile favorabile, particulare a acesteĭ societățĭ.

Onorabilelorŭ administrațiunĭ de fondurĭ și p. t. D-lorŭ capitaliștĭ le recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei"

ale cărorŭ cupóne se rĕscumpĕră semestrulŭ fără nicĭ o detragere, și carĭ se află de vêndare în cursul dilei a bursei din Budapesta, în picse de 500, 1000 și 2000 de coróne. Comparêndŭ cursurile și produsulŭ celorlalte efecte indigene, se póte susținea cu totŭ dreptulŭ, că

Scrisurile fonciare „Albina" de 5%

suntŭ adi relativŭ cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina" e garantată prin valórea celŭ puținŭ întreită a ipotecelorŭ pe basa cărora se esmitŭ, prin fondulŭ specialŭ de asigurare a scrisurilorŭ fonciare care e de fl. 200.000 și în fine prin totalitatea orĭ și căreĭ alte averĭ a institutuluĭ.

38—*

Orele de cassă dela 8—1.

Biroul de Plasare și Informațiuni

„Central"

concesionat din partea autorităților competente

BRAȘOV, (Transilvania) strada Sf. Ioan Nr. 31.

Subsemnatul am onóre a aduce la cunoscința onor. public, precum și vechei clientele a Biroului de Plasare, E. Boltres, că **am înființat un**

Birou de Plasare și informațiuni

în Brașov, (Transilvania) strada Sft. Ioan Nr. 31.

Acest Birou se ocupă cu **mijlocirea în servicii** a personalului trebuincios pentru Magazinurĭ de orĭ-ce branșă, case particulare (private), Hotelurĭ, Birturĭ, Cafenele, Moșii si altele, precum și cu **vêndarea** de case și locurĭ virane, închirierea de odăi cu an, luna séu săptĕmâna, precum și cu orĭ-ce se atinge de acéstă branșă.

La care 'mĭ voi da tóte silințele de a servi on. clientelă, cât se póte de consciencios și prompt.

Invit decĭ pe On. public de a binevoi a mĕ onora cu cererile domnialor.

Cu deosebită stimă:

6—8 **BIROUL „CENTRAL"**

Brașov, (Transilvania) str. sf. Ioan Nr. 31.

La orĭ-ce informațiunĭ, ce se va cere prin poștă din orĭ și ce țară, Biroul este gata a rĕspunde.

NB. Sĕ se aplice marca trebuinciósă pentru rĕspuns.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.